

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 28ης Νοεμβρίου 2002

στην υπόθεση C-414/01: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας⁽¹⁾

(«Παράβαση κράτους μέλους — Μη μεταφορά της οδηγίας 97/7/EK στο εσωτερικό δίκαιο»)

(2003/C 19/16)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευτεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-414/01, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: I. Martínez del Peral) κατά Βασιλείου της Ισπανίας (εκπρόσωπος: S. Ortiz Vaamonde), με αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, μη θεσπίζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 97/7/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 1997, για την προστασία των καταναλωτών κατά τις εξ αποστάσεως συμβάσεις (EE L 144, σ. 19), ή, τουλάχιστον, μη ενημερώνοντας σχετικά την Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 15, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους R. Schintgen, πρόεδρο τμήματος, B. Σκουρή και την N. Colneric (εισηγήτη), δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 28 Νοεμβρίου 2002, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το Βασίλειο της Ισπανίας, μη θεσπίζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 97/7/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 1997, για την προστασία των καταναλωτών κατά τις εξ αποστάσεως συμβάσεις, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 15, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

(1) EE C 348 της 8.12.2001.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 19ης Σεπτεμβρίου 2002

στην υπόθεση C-267/01 (αίτηση του Oberster Gerichtshof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Jaroslav Nylt κατά Flughafen Wien AG⁽¹⁾

(«Άρθρο 104, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας — Ερώτημα η απάντηση του οποίου δεν αφήνει εύλογες αμφιβολίες — Άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3922/91 - Εναρμόνιση τεχνικών κανόνων και διοικητικών διαδικασιών στον τομέα της πολιτικής αεροπορίας — Σημείο 35 του κωδικού 145 των Joint Aviation Requirements»)

(2003/C 19/17)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευτεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-267/01, που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία), κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 EK, στο πλαίσιο της εκκρεμούσας ενώπιον αυτού του δικαστηρίου διαφοράς μεταξύ του Jaroslav Nylt και της Flughafen Wien AG, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του σημείου 35 του κωδικού 145 των Joint Aviation Requirements, που έχει εφαρμογή στην Κοινότητα βάσει του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΟ) 3922/91 του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 1991 για την εναρμόνιση τεχνικών κανόνων και διοικητικών διαδικασιών στον τομέα της πολιτικής αεροπορίας (EE L 373, σ. 4), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2176/96 της Επιτροπής της 13ης Νοεμβρίου 1996 (EE L 291, σ. 15), το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους S. von Bahr, πρόεδρο τμήματος, D. A. O. Edward και A. La Pergola (εισηγήτη), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 19 Σεπτεμβρίου 2002 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Όταν ο εξουσιοδοτημένος για παροχή πιστοποιήσεων εργαζόμενος έχει διατεθεί από τον εργοδότη του σε οργανισμό συντηρήσεως, οι υποχρεώσεις που απορρέουν από το σημείο 35 του κωδικού 145 των Joint Aviation Requirements, που έχουν εφαρμογή στην Κοινότητα βάσει του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΟ) 3922/91 του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 1991 για την εναρμόνιση τεχνικών κανόνων και διοικητικών διαδικασιών στον τομέα της πολιτικής αεροπορίας (EE L 373, σ. 4), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2176/96 της Επιτροπής της 13ης Νοεμβρίου 1996, επιβάλλονται σε αυτόν το συμβεβλημένο οργανισμό συντηρήσεως.
- 2) Με την επιφύλαξη της τηρήσεως των υποχρεώσεων που υπέχει ένας συμβεβλημένος οργανισμός συντηρήσεως βάσει του σημείου 35 του κωδικού 145 των εν λόγω Joint Aviation Requirements, δεν αντίκειται σε τούτο η δυνατότητα, βάσει λεπτομερέστερων διατάξεων της εθνικής νομοθεσίας, ενδεχομένης αναγνώρισης της υπάρξεως, εκ μέρους του εργοδότη που δεν είναι συμβεβλημένος οργανισμός συντηρήσεως, υποχρεώσεως χορηγήσεως σε έναν πρώην υπάλληλό του, πιστοποιητικών σχετικών με τα προσόντα και

την επαγγελματική εμπειρία που διαπιστώθηκε κατά τη διάρκεια της συμβάσεως εργασίας του.

(¹) EE C 303 της 27ης Οκτωβρίου 2001.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundespatentgericht με διάταξη της 26ης Ιουνίου 2002 στην υπόθεση Deutsche Telekom AG κατά DKV Deutsche Krankenversicherung AG

(Υπόθεση C-367/02)

(2003/C 19/18)

Με διάταξη της 26ης Ιουνίου 2002, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 14 Οκτωβρίου 2002, το Bundespatentgericht, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Deutsche Telekom AG και DKV Deutsche Krankenversicherung AG που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Περιλαμβάνει το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', τελευταίο τμήμα της προτάσεως, της οδηγίας περί σημάτων (¹) «κίνδυνος σύγχυσης του κοινού, ο οποίος περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχέτισης με το προγενέστερο σήμα», και την περίπτωση κατά την οποία το προγενέστερο σήμα αποδίδεται στο νέο, όταν τα περιστατικά έχουν ως εξής:

Το νεότερο σήμα αποτελείται από το εκ μιας λέξεως σημείο του προγενέστερου σήματος, το οποίο δεν αποτελεί ούτε σημείο διακριτικό επιχειρήσεως ούτε στοιχείο μιας ομάδας σημάτων και το οποίο έχει μέση διακριτική ισχύ, στο οποίο έχει προστεθεί ένα γνωστό διακριτικό σημείο ή ένα συστατικό στοιχείο μιας ομάδας σημάτων της δικαιούχου του νεότερου σήματος.

(¹) Πρώτη οδηγία 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ L 40 της 11ης Φεβρουαρίου 1989, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunale di Milano — πρώτο ποινικό τμήμα — με διάταξη της 26ης Οκτωβρίου 2002 στην ποινική δίκη που εκκρεμεί ενώπιόν του κατά του Silvio Berlusconi

(Υπόθεση C-387/02)

(2003/C 19/19)

Με διάταξη της 26ης Οκτωβρίου 2002, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 31 Οκτωβρίου 2002, το Tribunale di Milano — πρώτο ποινικό

τμήμα — στην ποινική δίκη κατά Silvio Berlusconi που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- 1) Μπορεί να γίνει δεκτό ότι το άρθρο 6 της οδηγίας 68/151/ΕΟΚ, περί συντονισμού των εγγυήσεων που απαιτούνται στα κράτη μέλη εκ μέρους των εταιρειών, κατά την έννοια του άρθρου 58, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης, για την προστασία των συμφερόντων των εταίρων και των τρίτων με σκοπό να καταστούν οι εγγυήσεις αυτές ισοδύναμες (¹), αφορά όχι μόνον την περίπτωση παραλείψεως της δημοσίευσής του ισολογισμού και των άλλων πράξεων που αναφέρθηκαν ανωτέρω, αλλά και την περίπτωση της δημοσίευσής των πράξεων αυτών με περιεχόμενο που δεν ανταποκρίνεται στην αλήθεια, δεδομένου ότι είναι προφανές ότι, στην περίπτωση αυτή, βλάπτονται ακόμη περισσότερο τα συμφέροντα των εταίρων και των τρίτων; Μπορεί συναφώς να γίνει επίσης δεκτό ότι η εν λόγω οδηγία αποσκοπεί στη δημιουργία ενός κατώτατου επιπέδου κοινοτικής προστασίας και ότι αναθέτει στα κράτη μέλη την εξεύρεση και εφαρμογή μέτρων προστασίας για την περίπτωση υποβολής ισολογισμών ή ανακοινώσεων σχετικών με εταιρίες που περιέχουν ψευδή στοιχεία;
- 2) Αφορούν τα κριτήρια της αποτελεσματικότητας, αναλογικότητας και αποτρεπτικότητας, στα οποία πρέπει να ανταποκρίνονται, για να είναι «κατάλληλες», υπό την έννοια της οδηγίας 68/151 του Συμβουλίου, οι κυρώσεις που οφείλουν να προβλέψουν τα κράτη μέλη κατά την οδηγία αυτή, τη φύση ή το είδος της κυρώσεως εν απολύτω ή τη συγκεκριμένη εφαρμογή της, αν ληφθούν υπόψη τα διαρθρωτικά χαρακτηριστικά της έννομης τάξης εντός της οποίας προβλέπεται η κύρωση αυτή;
- 3) Πρέπει οι αρχές οι οποίες περιέχονται στις οδηγίες του Συμβουλίου 78/660/ΕΟΚ, της 25ης Ιουλίου 1978, βασισμένη στο άρθρο 54, παράγραφος 3, περίπτωση ζ', της Συνθήκης, περί των ετήσιων λογαριασμών εταιρειών ορισμένων μορφών (²), 83/349/ΕΟΚ, της 13ης Ιουνίου 1983, βασισμένη στο άρθρο 54, παράγραφος 3, περίπτωση ζ', της Συνθήκης, για τους ενοποιημένους λογαριασμούς (³), και 90/605/ΕΟΚ, της 8ης Νοεμβρίου 1990, για την τροποποίηση του πεδίου εφαρμογής των οδηγιών 78/660/ΕΟΚ και 83/349/ΕΟΚ περί των ετήσιων και περί των ενοποιημένων λογαριασμών αντιστοίχως (⁴), και από τις οποίες πρέπει να διαπνέονται οι εθνικές διατάξεις που καθορίζουν τα κριτήρια καταρτίσεως και το περιεχόμενο των ετήσιων λογαριασμών και εκδόσεων διαχειρίσεως, όσον αφορά ιδίως τις κεφαλαιουχικές εταιρίες, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι απαγορεύουν τον εκ μέρους των κρατών μελών καθορισμό ορίων, των οποίων η μη υπέρβαση έχει ως αποτέλεσμα να μην επιβάλλεται καμία ποινή για τη μη πιστή απεικόνιση της πραγματικότητας στους ετήσιους λογαριασμούς και στις εκδόσεις περί διαχειρίσεως των ανώνυμων εταιριών, των ετερόρρυθμων εταιριών κατά μετοχές και των εταιριών περιορισμένης ευθύνης;

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 06/001, σ. 80.

(²) ΕΕ ειδ. έκδ. 06/002, σ. 17.

(³) ΕΕ L 193, σ. 1.

(⁴) ΕΕ L 317, σ. 60.